

[Waldorff]

fattende forringelse af klagemulighederne i miljøloven. Det vil vi selvfølgelig gøre noget mere for at få undersøgt.

O.k., der er også nogle rimelige og fornuftige ting imellem alt dette her, om affaldsplanlægning og nogle af bestemmelserne om spildevandsplanlægning og sådan noget. Det er udmærket, men det centrale er – og dér er jeg egentlig ret enig i mange af de betragtninger, hr. Dræbye fremførte – at man har lavet en række udredninger om miljøet i Danmark, og man har kunnet konstatere naturligt nok, at de penge, man har brugt, faktisk har virket på nogle områder i ret stor udstrækning, men miljøets tilstand i øvrigt er bare ikke blevet bedre, men på en lang række områder blevet værre, end det faktisk var.

Man ved uendelig lidt om de langsigtede virkninger af det forureningsniveau, som eksisterer i dag, og derfor er det komplet uansvarligt, sådan som denne revision lægger op til, at man har en holdning til miljøbeskyttelse, som siger: ja, så længe den går, så går den altså.

Steffensen (KrF):

Det lovforslag, vi behandler i dag, er efter vores opfattelse i kristeligt folkeparti et udmærket og godt oplæg fra ministeren, som vi i alt væsentligt kan tilslutte os, og som vi gerne vil arbejde med i udvalget for at få så godt et resultat ud af det som muligt.

Der er nogle bestemmelser, jeg vil gøre nogle bemærkninger til. For det første den bredere sammensætning af miljøankenævnet. Vi er meget tilfredse med, at det nu er således, at Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kommer med på lige fod med Industrirådet og med landbrugets organisationer. Det burde have været med fra begyndelsen. Jeg tror, det kunne have været med til at afbøde visse vanskeligheder i de år, som er forløbet. Men godt, at det sker. Det er vi tilfredse med.

En anden problematik, man kunne standse ved, er udvidelsen af kredsen af klageberettigede. Den er vi lidt mere betænkelig ved. Jeg mener, det har fungeret sådan i de år, loven har virket, at man i alt væsentligt har hørt disse organisationer og har taget dem med på råd, inden man har truffet endelige beslutninger. Den form for høringsprocedure ville vi nok havde foretrukket, fremfor at man nu giver dem en direkte status i miljø-

ankenævnet. Men det er et spørgsmål, som vi kan drøfte nærmere i udvalget, tror jeg.

Der foreslås en vis forenkling, idet man giver kommunerne kompetence til at beslutte visse ting. Det er en absolut positiv ting, og vi ser sådan på det, at det måske var rimeligt, om denne forenkling blev udbygget. Også det tror jeg der er mulighed for at snakke nærmere om i udvalget, når vi skal til at arbejde med enkelthederne.

Der er en anden problematik, som jeg synes bør nævnes, det er affaldsproblematikken, som også er nævnt i lovforslaget. Efter vores opfattelse savnes der en kommunal bemyndigelse til at kræve skæmmende affalds- og skrotbunker fjernet, f. eks. i områder med bymæssig bebyggelse, ligesom et forbud mod opbevaring af skrotbiler o. lign. på områder i byer, der ikke er sikret mod nedsvivning af forurenede vand fra overfladen, kunne tages med ved den revision, der nu skal foregå.

Alt i alt vil vi sige, at vi ser positivt på oplægget her. Vi vil gerne medvirke til et godt udfald af drøftelserne. Vi mener, at de retningslinjer, som her er lagt op, er rigtige, og vi vil i alt væsentligt kunne bakke forslaget op – med de enkelte forbehold, jeg her har taget.

Miljøministeren (Erik Holst):

Jeg vil gerne takke det store flertal af ordførere for en meget velvillig modtagelse af de forslag om ændringer, der er fremsat til miljøbeskyttelsesloven. Det er lidt anderledes i dag, end da vi første gang så på disse spørgsmål. Jeg har fra debatten i 1971–72 prøvet at samle lidt sammen af, hvad der blev sagt, og jeg kiggede også lidt på, hvad folketinget sagde, da vi første gang skulle behandle en samlet miljølov – det, som vi siden har kaldt en miljøreform. Man sagde fra folketingets side og fra ministerens side dengang, at der selvfølgelig hidtil har været foretaget indsats imod forureningsproblemer, men de har hverken været samlede, koordinerede eller effektive eller haft et perspektiv, der førte frem til noget bestemt.

Samtidig blev det understreget, at der meget ofte i sådanne sager er en flertydig og flersidet interesse, der gør det uhyre vanskeligt at få en endelig – den endelige og den eneste – løsning på problemerne. Det er ikke